

СТАНОВИЩЕ

от проф. д.и.н. Анна Топалджикова
за кандидатурата на д-р Димитър Воденичаров в конкурса за
заемане на академична длъжност "доцент"

Предложените на конкурса хабилитационни материали на Димитър Воденичаров доказват неговото пълноценно професионално присъствие като сценограф, преподавател и театрален изследовател в областта на сценографията. Ще насоча фокуса на внимание към статиите, посочени от него като основни за кандидатурата му. Две от тях го представят като изследовател в областта на историята на сценографията и на теория на осветлението, а третата акцентира върху сценографската му практика.

Статията "Адолф Апия, първи представления на модерния театър", 2019 г., се фокусира върху ролята на театралното осветление. За българската теория и история на театъра това е неизследвана територия. Подробното проучване на Димитър Воденичаров на концепциите на Адолф Апия има приносен характер. Вниманието е насочено към модерното мислене за сценичното осветление, което Апия прилага в театралната си практика и за първи път в историята на театъра осмисля и разработва като теория.

Статията "Три сценографски решения за "лек" театрален жанр", 2019 г., представлява описание на три концептуални сценографски решения, фокусирано върху откриване на визуалния образ на спектакъла и възникване на приложените в практиката идеи за конструкцията, динамиката и метаморфозите на сценографията, въздействието на цвета, ролята на светлината, специфичните характеристики на костюма. Въвеждащата част на текста насочва към природата на мюзикъла, може би тя е до някъде непълна и не съвсем точна, но създава обща представа за жанровата посока на сценографските решения. Разгледани са три постановки на режисьора Лео Капон. Сценографските решения са интересни, съзвучни и в този смисъл градивна част на идеята и стилистическата посока на представлението. В "Смотанякът" визуалният образ се гради върху трансформацията на дворец в кораб, който постепенно отплува от сцената. Става дума за претворяването на статичен образ във фигура, която създава представа за движение. Постигнат е образ в движение -

своеобразното "олекване" и постепенно изчезване на кораба от сцената - ефект на "разтваряне" в пространството.

Водеща в "Бог е невинен" отново е динамиката на превращенията - от реалистичната представа, реализирана чрез телевизионни монитори със заснет документален материал, видима на сцената театрална механика - спускането на осветителните мостове, насочване на светлината на прожекторите към публиката и др. към сюрреалната поетична визия с летящи във въздуха ангели.

В "Магьосникът от Оз" голямо значение за визуалното въздействие има ефектът на осветлението върху монтирани върху рундохоризонта екрани. Използвана е сложна конструкция, динамика на пространствените решения, игра със светлината и цветовете.

Приносният характер на този текст е най-вече в разкриване и осмисляне на сценографската практика, която сама по себе си има своите високи професионални качества.

Статията "Исторически анализ на сценичното осветление", 2012 г., допълва с ново теоретично и историческо познание неизследваната до сега у нас област на сценичното осветление. Тя проследява историята на сценичното осветление от появата му и последвалите промени, настъпили в процеса на усложняването. Така са анализирани етапите на развитието от фронталното осветление с газени лампи, през рационализацията на Леонардо да Винчи и ефекта на "Camera Obskura" и появата на следващите идеи за ролята на театралното осветление, подпомогнати и стимулирани от съвременните технически изобретения. В своя исторически преглед Воденичаров изследва това развитие хронологически, разкривайки спецификата на визуалните решения през различните естетически периоди на ренесанса, класицизма и романтизма.

Въз основа на посочените от мен достойнства на представените от д-р Димитър Воденичаров исторически и теоретични статии и подробни сведения за практиката му като преподавател и сценограф, гласувам за кандидатурата му за заемане на академична длъжност "доцент".

27. 10. 2019

Подпис:

/Анна Топалджикова/